

1 De hongerigen te eten geven

wie
brood
uit de goot
haalt buigt
voor zijn eten.

(Jan Arends)

2 De dorstigen te drinken geven

Wij zitten zo ontroerend groot
op de schoot van Moeder Aarde
dat ons gevoel van eigenwaarde
de oorzaak wordt van onze dood.

(Leo Vroman)

3 De vreemdelingen herbergen.

Overal was ik,
een hond die men voortjaagt
in een omkeer van wereld.
Met mijn spoor in een zandstorm verloren
als een woord zonder letters
als een naam zonder mens

(Cees Nooteboom)

4 De naakten kleden.

Mijn botjes zijn bekleed met deftig vel
en wie de moeite neemt om het te aaien
hoort dat het praat:
dankuwel, dankuwel.

(Ted van Lieshout)

5 De zieken verzorgen.

Mijn vader had een uur lang
zitten zwijgen bij mijn bed
Toen hij zijn hoed had opgezet
zei ik, nou, dit gesprek
is makkelijk te resumeren.
'Nee' zei hij 'nee, toch niet,
je moet het maar eens proberen.

(Judith Herzberg)

6 De gevangenen bezoeken.

voorzichtig
heb ik de gevangen vogel
uit de strik verlost
ik laat hem vliegen
hij geef mij vleugels

(Willem Hussem)

7 De doden begraven.

O verduisterd gelaat
aan de andere oever
hoever, hoever
van mij vandaan?
vlakbij, te ver om te gaan.

(Guillaume van der Graft).